

Budapest, 1912. december 9. – Budapest, 1985. április 21.

Munkáscsaládban született, apja nyomdász volt, a nyomdászok szakszervezetének az egyik vezetője, a fővárosi törvényhatósági bizottságban a szociáldemokrata párt képviselője. Az elemi iskola után kitanulta a bődíszműves szakmát, majd 1931-ben kereskedelmi érettségit tett. 1933-tól öt éven át a Fővárosi Gázművek tisztviselője volt. Már középiskolásként részt vett a Magyarországi Szociáldemokrata Párt VIII. kerületi ifjúsági csoportjának összejövetelén. 1930-tól az MSZDP, majd az Országos Ifjúsági Bizottság tagja, 1931 és 1935 között titkára. Előadásokat és szemináriumokat tartott, cikkeket és könyveket írt. 1938. február 15-én politikai tevékenysége miatt letartóztatták, majd internálták. Hat hónapot töltött toloncházban, feketelistára tették, elbocsátották az állásából. A rendőrség később is több alkalommal őrizetbe vette, majd munkaszolgálatosként 1941-ben Erdélybe, 1943-ban Ukrajnába vitték. 1944-ben Nagykanizsára internálták, később több koncentrációs táborot megjárt. 1945 augusztusában, az SZDP XXXIV. kongresszusán beválasztották a huszonegy tagú pártvezetőségbe. 1945. november 4-én az SZDP országos listáján nemzetgyűlési képviselővé választották. Az 1947. január–február fordulóján tartott XXXV. kongresszuson kikerült a pártirányításból. 1948 márciusában ismét tagja lett a pártvezetőségnek, a politikai bizottságba is beválasztották. 1945 közepétől az oktatási titkárság vezetője a párt központi apparátusában. 1947 őszétől az Anyag és Adatszolgáltatás című folyóirat szerkesztője. Az MDP alakuló kongresszusán a központi vezetőség tagjává választották, ezután az egyesített pártapparátus agitációs és propagandaosztályának helyettes vezetőjeként dolgozott, majd másfél éven át a Pártmunkás című lapot szerkesztette. 1947. augusztus 31-étől 1953. március 18-ig az SZDP illetve a Magyar Függetlenségi Népfront Somogy megyei listájáról országgyűlési képviselő volt; 1949. május 15-én a Magyar Függetlenségi Népfront Szabolcs-Szatmár-Bereg választókerületben szerzett képviselői mandátumot. 1951. március 1-jéig az MDP Központi Vezetősége és a szervezőbizottság tagja. A volt szociáldemokratákat körülvevő bizalmatlanság miatt nem maradhatott a párt irányító testületeiben, 1951. májusban a Magyar Tudományos Akadémia könyvtárába helyezték osztályvezetőnek. 1956. szeptember 1-jétől 1980. évi nyugdíjba vonulásáig, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár igazgatója, majd főigazgatója volt. 1959-ben beválasztották a Magyar Szocialista Munkáspárt Budapesti Bizottságába, 1970. november 28-ától haláláig az MSZMP Központi Bizottság tagja volt. 1956. szeptemberétől tagja Budapest Főváros Tanácsának.